

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2015, č. j. 62 A 113/2014 – 14, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslavě Skoumalové, JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 1. 2015, č. j. 62 A 113/2014 – 14, jímž byl odmítnut návrh žalobce v jiné věci. Krajský soud v Brně tuto žalobu usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 20/2015 – 24 (dále jen „usnesení o odmítnutí“), taktéž odmítl. Současně konstatoval, že dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nelze podat žalobu proti rozhodnutí soudu, nýbrž jen proti rozhodnutí správního orgánu. Uvedl, že žalobu nebylo možné posoudit jako opravný prostředek, a proto byla nepřipustným návrhem ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[2] Usnesení o odmítnutí bylo žalobci doručeno dne 1. 6. 2015. Dne 5. 6. 2015 žalobce vznesl námitku podjatosti proti předsedkyni senátu JUDr. Jaroslavě Skoumalové a soudcům JUDr. Lukáši Hlouchovi, Ph.D., a Mgr. Petru Šebkovi. Důvod podjatosti spatřoval v tom, že uvedení soudci „úmyslně či neúmyslně rozhodují v rozporu s Ústavou ČR, zákony ČR a dobrými mravy i např. v žalobě sp. zn. 31A 16/2015, 31A 19/2015, 31A 20/2015, 31A 21/2015, 31A 22/2015“. Odmítnutím žaloby mělo dojít „k upření práva na spravedlivý proces a zákonnost u žalobce i dalších občanů ČR, protože soudy jsou určeny k ochraně práv občanů a nikoliv aby jim tuto ochranu svévolně odmítaly bez řádného projednání“.

[3] V reakci na to učinili dotčení soudci dne 9. 6. 2015 písemné prohlášení, v němž uvedli, že jim nejsou známy žádné důvody, pro které by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti.

[4] Nejvyšší správní soud shledal neodstranitelný nedostatek podmínek řízení pro rozhodnutí o námitce podjatosti.

[5] Předně je nutno uvést, že rozhodování o vyloučení soudce je realizováno v rámci řízení, které lze ve smyslu dispoziční zásady zahájit výhradně na návrh, tedy na základě námítky podjatosti. V rámci řízení o námitce podjatosti se proto aplikuje § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2013, č. j. Nao 31/2013 – 7, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[6] Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit přímo na tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

[7] Jednou z podmínek, za nichž může soud rozhodnout o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s., je samotná existence takového řízení, tedy že řízení o této věci je stále vedeno a o věci samé nebylo dosud rozhodnuto. Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, toliko u těch rozhodnutí, u nichž soudní řád správní připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost; v takovém případě by bylo možné skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2013, č. j. Nao 31/2013 – 7).

[8] V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zjistil, že řízení vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 31 A 20/2015 bylo pravomocně skončeno dne 1. 6. 2015. Žalobce v zákonné dvoutýdenní lhůtě nepodal kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí, a tedy neuplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Taktéž přípis žalobce, prostřednictvím kterého vznesl námitku podjatosti, nelze podle jeho obsahu vyhodnotit jako kasační stížnost, jelikož žalobce nebrojil proti usnesení o odmítnutí, ale proti soudcům samotným. Žalobce rovněž nenavrhoval zrušení usnesení o odmítnutí, nýbrž vyloučení soudců z projednávání věci. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že je-li řízení ve věci žalobce pravomocně skončeno, představuje to neodstranitelný nedostatek podmínek řízení pro rozhodnutí o námitce podjatosti. Návrh žalobce na vyloučení soudců JUDr. Jaroslavy Skoumalové, JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 20/2015 proto odmítl.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud nad rámec projednávané věci podotýká, že žalobce spatřoval důvod podjatosti dotčených soudců v jejich rozhodovací činnosti v minulých řízeních (srov. žalobcovu formulaci námitky podjatosti: „*úmyslně či neúmyslně rozhodují v rozporu s Ústavou ČR, zákony ČR a dobrými mravy i např. v žalobě sp. zn. 31A 16/2015, 31A 19/2015, 31A 20/2015, 31A 21/2015, 31A 22/2015*“). Dle § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. však důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Postup v rozhodování dotčených soudců v jiných věcech tedy nemůže vést k jejich vyloučení, byť by v těchto věcech byl sám žalobce neúspěšný. Žalobce navíc neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tom, že je dán důvod k pochybnostem o nepodjatosti dotčených soudců, jak vyžaduje § 8 odst. 5 s. ř. s. Ze spisu krajského soudu rovněž nevyplývá nic, co by nasvědčovalo tomu, že soudci měli k projednávané věci nebo k procesním stranám jakýkoliv vztah, což ve svém písemném prohlášení potvrdili i oni sami. V obdobných případech jako je tento, avšak běželo-li dosud řízení, v jehož rámci byla námitka podjatosti vznesena, Nejvyšší správní soud rozhodl o nepodjatosti soudců (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2015, č. j. Nao 82/2015 – 58, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015 - 13).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. července 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu